

פִּי לֵךְ

טוֹב

לְהוֹדוֹת

וְלִשְׁמַחַת

נְאֻם לְזַמֵּר

פרק שירה

פרק שירה, הוא השבח וההודאה שמשבחים צבאות השמים וכל היצור כולו להש"ת בכל יום ויום, ובספר כנף רננים לזרח"ו לוריא וצוק"ל, ממשיך זאת ללהקת תזמורת גדולה עם כלי נגינה שונים, כל זמר וכלי נגינתו השונה בקולו מחברו, וכל הלהקה יחד נשמעת למוזיקה נפלאה ונהדרת, כמון כן האדם האומר את הפרקי שירה, הוא כביכול המנצח על כל התזמורת הנפלאה הזו. ועי"ז שאמרו בכוונה וזכה לכל הסגולות ולשפע רב ממרום, ולאחר אמירתה יכול לבקש בקשותיו.

אָמַר רַבִּי כֹהֵן הַעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
זוֹכֵה לְלָמוּד וּלְלִמּוּד לְשִׁמּוּר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקָבוֹם
וְתִלְמוּדוֹ מִתְקַבֵּל בְּיָדוֹ, וְנִצּוֹל מִיִּצְרַת הָרַע וּמִפְגַּע רָע
וּמִחֲבוּט תְּקַבֵּר וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִתְחַבֵּל שֶׁל
מְשִׁיחַ וּמֵאֲרִיךְ יָמִים וְזוֹכֵה לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא:

הַנִּיָּא אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר כֹּהֵן הָאוֹמֵר שִׁירָה זו
בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֵה וְאוֹמְרוֹ לְעוֹלָם הַבָּא,
שְׁנַאמַר אִזּוּ יִשִּׁיר מְשִׁיחַ, שֶׁר לֹא נֵאמַר אֱלֹא יִשִּׁיר
אוֹתוֹ לְעֵתִיד לָבָא:

הַנִּיָּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר כֹּהֵן הַעוֹסֵק בְּפֶרֶק
שִׁירָה זֶה בְּכָל יוֹם, מֵעִיד אָנִי עָלָיו שֶׁהוּא בֶן
הָעוֹלָם הַבָּא וְנִצּוֹל מִפְגַּע רָע וּמִיִּצְרַת הָרַע, וּמִדִּין קֹשֶׁה
וּמִשְׁטָן וּמִכָּל מִינֵי מְשַׁחֲתִים וּמוֹיָקִין. גְּמוּר בְּכָל לְבָבָךְ

תוכן הענינים

3	פרק שירה.....
21	שיר השירים.....
31	נשמת כל די' נוסח ספרד.....
35	נוסח אשכנז.....
39	נוסח עדות המזרח.....
43	אגרת הרמב"ן.....
47	תפלת השל"ה.....
51	אבות על בנים.....
53	פרשת המן.....
59	קריאת שמע שעל המטה נוסח ספרד.....
67	נוסח עדות המזרח.....
71	סדר תפלת הורדך.....
72	סגולה למציאת אבידה.....
72	תפילה לפני נתינת צדקה.....
73	סדר הפרשת חלה.....
74	סדר הדלקת הנרות.....
77	תפילה על הפרנסה.....
78	תפילה להצלחה.....
79	ברכת המזון נוסח ספרד.....
87	סדר שבע ברכות.....
88	ברכת מעין שלש.....
89	ברכת המזון נוסח עדות המזרח.....
95	סדר שבע ברכות.....
96	ברכת מעין שלש.....

בגן ברק; תלפזין 18 • ירושלים: מנלי ישראל 2
 972-3-6154900, טל. www.mevot.co.il • office@mevot.co.il
 U.S.A. - Mevot Judaica Tel: 718-436-0707 www.mevotjudaica.com
 © כל הזכויות שמורות

רבוּן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֵלֵהִי
 אֲבוֹתַי, שְׁבוּבוֹת "פֶּרֶק שִׁירָה" אֲשֶׁר קָרִיתִי
 וְעִסְקָתִי, שֶׁהוּא שִׁירַת הַדּוֹמָם הַצּוֹמֵחַ וְהַחַי,
 וְהַמְלָאכִים הַקְדוּשִׁים הַמְמַנִּים עֲלֵיהֶם מֵאֵת ה'
 יתְבַרֵךְ, וְהַתְקַשְׁרוֹת הַשְׂכִּינָה עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְקִשּׁוֹר
 הַתַּחְתּוֹנִים עִם הָעֲלִיוֹנִים, וְאִמִּירַתוֹ כְּהַקְרַבַת קַרְבָּן עַל
 גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ. שְׁתַּהַא שְׁעָה זֹו שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת
 הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת הָאֲזָנָה, וְנִקְרָאָה וְתַעֲנֵנּוּ, נַעֲתִיר לָךְ
 וְהַעֲתֵר לָנוּ. שְׁתַּהַיָּה עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאָתֵנוּ וְעִסְקָנוּ
 בְּפֶרֶק שִׁירָה, כְּאֵלֹו הַשְּׁנֵנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת
 וְהַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר הֵם חַתּוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנָאוֹי. הַחֲזִירוּנוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְנוֹכַח לְמָקוֹם שֶׁהַנִּפְשׁוֹת
 הַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת נַחְצְבוֹת מִשָּׁם, וְכֵאֵלֹו עֲשִׂינוּ כָּל מַה
 שְׁמַטֵּל עֲלֵינוּ לְהַשִּׁיג, בֵּין בְּגִלְגּוֹל זֶה, בֵּין בְּגִלְגּוֹלִים
 אֲחֵרִים, וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלָיִם וְהַזּוֹכִים לְעוֹלָם הַבָּא עִם
 שְׂאָר צְדִיקִים וְחַסִּידִים. וְכֵאֵל כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ
 לְטוֹבָה (כִּאֵן יוֹסִיף לְבַקֵּשׁ בַּפְּרָשׁוֹת מִה רַצְוֶךָ), וְתַהַיָּה עִם לְבַבְנוּ
 וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וְעִם יְדֵינוּ בְּעַת מַעֲבָדֵינוּ.
 וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה וְהַרְוַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.
 וּמַעֲפֵר עֲנֵינוּ תְּקִימוֹנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוֹתֵנוּ תְּרוּמְמֵנוּ.
 וּבִכַח הַשִּׁירָה יִתְמַתְקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת וְתִתְפַּשְׁט הַבְּרַכָּה
 בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְנוֹכַח לְשׁוֹרֵר לְעֵתִיד לְבוֹא. וְתִשׁוּב
 שְׂכִינְתֶךָ לְעִיר קְדֻשָׁה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

שיר השירים

שיר
השירים

כשיר השירים סולות רבות שאי אפשר לשער, ולפיכך כל התשכחות שבעולם אינם עולות לרצון לפני הקב"ה כשבת הוה. ומשום זה צריך להיזהר ולדקדק בכל תיבה ותיבה, והוא מסוגל להצלחה ולפרנסה ולרפואה ולסגולות רבות, ויש לומר יום יום, בדוק ומטסה כמובא בוהור ובספרים הקי.

א א שִׁיר שִׁי"ן רַבְתִּי הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה:
 ב וְיִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ בִּי מִזִּבְחִים
 דְּדִידְךָ מִיָּוֶן: ג לָרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ מִזִּבְחִים שְׁמֵן תּוֹרֵךְ
 שְׁמֵךְ עַל בֶּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד: ד מִשְׁכְּנִי אַחֲרִיךָ
 נְרוּצָה הַבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ
 נִזְכְּרָה דְּדִידְךָ מִיָּוֶן מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבֹּד: ה שְׁחֹרָה
 אֲנִי וְנֵאֻדָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָּיִם כְּאֵהֲלִי קִנְדֵר בִּירֵיעוֹת
 שְׁלֵמָה: ו אֵל תְּרַאֲנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתְּ שִׁשְׁזַפְתָּנִי
 חֲשַׁמֵּשׁ בְּנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִּי שְׁמֵנִי נִטְרָה אֵת
 הַכְּרָמִים בְּרַמִּי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: ז הַגִּידָה לִּי
 שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אִיכָה תִרְצָה אִיכָה תִרְבִּיץ
 בְּצִחְרִים שְׁלֵמָה אֶהְיָה כְּעֵטִיהַ עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךָ:
 ח אִם לֹא תִדְעֵי לָךְ הַיָּפָה בְּנָשִׁים צְאִי לָךְ
 כְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲי אֵת גְּדִיתֶךָ עַל מִשְׁבְּנוֹת

נשמת כל חי

קבלה בדיני מרבי יהודה החסיד ששבת נשמת כל חי מסוגל על כל צרה שלא תבוא לקבל האדם על עצמו שכשהיה ניצול ממנה לומר נשמת בתורה וקול זמרה בפני עשרה וכו' ניצולו רבים. (חסד לאלפים שם) ספר בני החיים לרבינו יעקב חיים סופר זצ"ל

נשמת כל חי תברך את שמך יי
 אלהינו, ורוח כל בשר תפאור
 ותרוםם זכרך מלכנו תמיד: מן העולם
 ועד העולם אתה אל, ומבלעדיך אין לנו
 מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרינס
 ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה, אין
 לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה: אלהי
 הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות,
 אדון כל תולדות, המהלל בכל (ברוב)
 התשבחות, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו
 ברחמים: ויי ער, הנה לא ינום ולא יישן,
 המעורר ישנים, והמקיץ נרדמים, (מתיה
 מתים ורופא חולים פוקח עורים וזוקף

יג היושבת בנגנים חברים מקשיבים לקולך
 השמיעני: יה ברח דודי ודמה לך לצבי או
 לעפר האילים על הרי בשמים:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי שבזכות שיר השירים אשר קריתי
 ולמדתי שהוא קדש קדשים. בזכות פסוקיו, ובזכות
 תבותיו, ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו, ובזכות
 מעמיו, ובזכות שמותיו, וצרופיו ורמזיו וסודותיו
 הקדושים והטהורים, הנראים היוצאים ממנו.
 שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת
 האונה, ונקראך ותעננו. נעתיר לך והעתר לנו,
 שיהיה עליה לפניך קריאת ולמוד שיר השירים,
 כאילו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר
 הם חתומים בו בכל תנאיו, וננפה למקום שהרוחות
 והנשמות נחצבות משם, וכאלו עשינו כל מה
 שמוטל עלינו להשיג, בין בגלגל זה בין בגלגל
 אחר, ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם
 שאר צדיקים וחסידים, ומלא כל משאלות לבנו
 לטובה ותהיה עם לבנו ואמרי פינו בעת
 מחשבותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו. ותשלח
 ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו, ומעפר
 תקימנו ומאשפות דלותנו תרוממנו, ותשיב
 שכינתך לעיר קדשך במהרה בימינו. אמן:

נשמת
כל חי

אגרת הרמב"ן

האגרת הזאת שלח הרמב"ן ז"ל מעירו לבנו על הענה וצוה בו שיקראנה פעם אחת בשבוע וילמדו גם אחרים עמו ויהיה רגיל בו בעל פה כדי להנכס בלדותם ביראת שמים. וכישר לו שביום שיקרא אגרת זה שיענוהו מן השמים כל מה שישאל. וכל מי שירגיל לאומרו בודאי יהא ניצל מכל צרה וטובתה לו שהוא בן עולם הבא:

שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, וְאַל תִּמְשֹׁשׁ תוֹרַת אִמְךָ. תִּתְנַהֵג תָּמִיד לְדַבֵּר כָּל דְּבָרֶיךָ בְּנֶחֱת לְכָל אָדָם וּבְכָל עֵת, וּבְזֶה תִּנְצֵל מִן הַכַּעַס, שֶׁהִיא מְדָה רָעָה לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם. וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ, כָּל הַכּוֹעֵס כָּל מִינֵי גֵיהֶנֶם שׁוֹלְטִין בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר הִסֵּר כַּעַס מִלְּפָנֶיךָ, וְהֵעֵבֵר רָעָה מִבְּשָׂרֶךָ, וְאִין רָעָה אֵלָּא גֵיהֶנֶם, שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָשָׁע לְיוֹם רָעָה.

וּכְאֲשֶׁר תִּנְצֵל מִן הַכַּעַס תַּעֲלֶה עַל לְבָבְךָ מִדַּת הָעֲנוּהָ שֶׁהִיא מְדָה טוֹבָה מְכֹל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר עֲקֵב עֲנוּהָ יֵרָאֵת יי:

וּבְעֵבוֹר הָעֲנוּהָ תַעֲלֶה עַל לְבָבְךָ מִדַּת הַיִּרְאָה, כִּי תִתֵּן אֵל לְבָבְךָ תָּמִיד,

בְּמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שָׁפֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהֵלֵל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר וּלְנַצֵּחַ, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מִשִּׁיחָה:

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּבָנוּ, הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, כִּי לֵךְ נָאָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: שִׁיר וְשִׁבְחָהּ, הֵלֵל וְזַמְרָה, עוֹז וּמְמַשְׁלָהּ, נֹצֵחַ גְּדֻלָּה וְגִבוּרָה, תְּהַלֵּה וְתִפְאֶרֶת, קִדְשָׁהּ וּמְלִכוֹת: בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

אגרת
הרמב"ן

תפלת השל"ה

הל עליו חובת התפלה ובקשה להשיי בכל צרכינו כי הכל מאתו יתברך על כן בכל מה שיצטרך האדם בכל עת ובכל שעה יהיגיל על לשונו תפלה קצרה להשליך על ה' וביותר צריך זירו להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם. ואגב כל צרכיהם וזיווגם מה יצא הדבר ולכי אומר שעת רצון לתפלה זו בערב ר"ח סיון הוא החודש שבו נתנה התורה ואז נקראים בניו לה' אלקינו וראוי לישב בתענית ביום ההוא הוא ואשתו ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל עניני הבית אוסור והיתר וטומאה וטהרה וכל הענינים ויתנו צדקה לעניים הגונים ואם אפשר לבעל להתענות או הפסקה מה טוב ומה נעים ועל כל פנים יהיה תענית גמור בכל דיני תענית ציבור, וזו הנוסחא של התפלה:

אֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁלֹא בָרָאתָ
הָעוֹלָם, וְאֵתָהּ הוּא אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֵתָהּ
אֵל, וּבָרָאתָ עוֹלָמְךָ בְּגִין לְאִשְׁתְּמוֹדֵעַ
אֱלֹהוֹתְךָ בְּאִמְצָעוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה כְּמוֹ
שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכַרוֹנִם לְבָרְכָה בְּרֵאשִׁית
בְּשִׁבִיל תּוֹרָה, וּבְשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם
עִמְךָ וְנִחַלְתְּךָ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָהֶם מִכָּל
הָאֲמוֹת וְנָתַתָּ לָהֶם תּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה
וְקִרְבָתָם לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל. וְעַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה

בְּאֲשֶׁר לְמַדְתָּ אִם יֵשׁ בּוֹ דָּבָר אֲשֶׁר תּוּכַל
לְקַיְמוֹ, וְתַפְשֵׁשׁ בְּמַעֲשֵׂיךָ בְּבִקְרָב וּבְעָרֵב, וּבְזָה
יְהִיו כָּל יְמֵיךָ בְּתִשׁוּבָה:

וְהִסֵּר כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם מִלְּבָבְךָ בְּעַת הַתְּפִלָּה,
וְהָבֵן לְבָבְךָ לְפָנַי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא,
וְטַהַר רַעֲיוֹנֶיךָ, וְחִשׁוֹב הַדְּבִיבֹר קוֹדֵם שְׁתוֹצִיאֲנִי
מִפִּיךָ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלָה בְּכָל דָּבָר
וְדָבָר וְלֹא תַחֲטֵא, וּבְזָה יְהִיו דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשֵׂיךָ
וּמַחֲשַׁבוֹתֶיךָ יִשְׁרִים, וְתַפְלְתְּךָ תִּהְיֶה זָכָה וּבָרָה
וְנִקְיָה וּמְכֻנָּת וּמְקַבֶּלֶת לְפָנַי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ
הוּא, שְׁנֹאמַר תְּכִין לָבָם תִּקְשִׁיב אֲזִינְךָ:

הַתְּקַרָּא הָאֲנָרַת הוּאֵת פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ וְלֹא
תַפְחוֹת, לְקַיְמוֹהָ וְלִלְכַת בָּהּ תְּמִיד
אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְמַעַן תִּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ
וְתִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים, וּבְכָל יוֹם
שְׁתַּקְרָאנָה יַעֲנוּךָ מִן הַשָּׁמַיִם בְּאֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל
לְבָבְךָ לְשֹׂאוֹל עַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תפלת
השל"ה

אבות על בנים

תמלת אבות על בנים תפילה נשגבה לזכות לבנים צדיקים העוסקים בתורה, ולגדל את הבנים והבנות כבריות ובהצלחה וכל טוב ובנקל באריות ימים ושנים בטוב ובנעימים ולגדלם לתורה לחופה ולמעשים טובים.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנוּ (לְהוֹלִיד בְּנִים
טוֹבִים מְאִירִים בַּתּוֹרָה וְשִׁיחֵיו
בְּנֵינוּ מְאִירִים בַּתּוֹרָה, וְיִהְיוּ בְּרִיאִים בְּנוֹפֵם
וְשִׁבְלָם, בְּעֲלֵי מַדּוֹת מִזְבוֹת, עוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה לְשִׁמְחָה, וְתֵן לָהֶם חַיִּים אֲרוּכִים
וְטוֹבִים, וְיִהְיוּ מְמַלְאִים בַּתּוֹרָה וּבְחֻקְהָ
וּבִרְאֵת שָׁמַיִם, וְיִהְיוּ אֲהוּבִים לְמַעַלְהָ
וְנִחְמָדִים לְמַטָּה. וְתַצִּילֵם מִעֵין הָרַע וּמִיֵּצֵר
הָרַע וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנוּת, וְיִהְיוּ לָהֶם
חוֹשִׁים בְּרִיאִים לְעִבּוֹדְתֶךָ, וְזַפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים (לְבַעַל וְאֵת אִשְׁתִּי כַּאֲשֶׁר וְאֵת בְּעֲלִי)
שְׁתַּמְלֵא מִסְפַּר יְמֵינוּ בְּאַרְיֻכּוֹת יָמִים וְשָׁנִים
בְּטוֹב וּבְנַעֲיָמוּם, וְאַהֲבָה וְשְׁלוֹם, וְנִזְכָּה

לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְלְמַעַן תּוֹרַתְךָ
הַקְּדוֹשָׁה עַל בְּנֵי עַמִּי יְיָ עֲנֵנִי בְּעִבּוֹר הָאָבוֹת
הַקְּדוֹשִׁים אֲבֹתֵהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וּבְגִלְגָל
אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּנִים לְהַיּוֹת הַעֲנָפִים הַזֵּמִים
לְשָׂרְשָׁם, בְּעִבּוֹר דָּוִד עַבְדְּךָ, רַגְלֵ רְבִיעִי
בְּמַרְכָּבָה הַמְּשׁוֹרָר בְּרוּחַ קִנְיָן:

עֵינֶיךָ הַמַּעֲלֹת, אֲשֶׁרֵי כְּלִירָא יְיָ, הִחַלְךָ
בְּדַרְכֵי: וְיָנֵעַ כַּפְיָךָ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרֵיךָ
וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתֶּךָ כְּגַפְנֵן פְּרִיָה בְּיָרְכְתִי בִּיתְךָ,
כְּנִיָה כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי־בֵן
יִבְרָךְ וְגַר יֵרָא יְיָ: יִבְרָכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, וְרֵאָה בְּטוֹב
יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאֵה־בְנִים לְבְנֶיךָ, שְׁלוֹם
עַל־יִשְׂרָאֵל:

אָנָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, יִקְנֵם כִּי תִפְסוּק,
וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְיָ רוּחִי
אֲשֶׁר עֲלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא
יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ
אָמַר יְיָ מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי
כִּי וְהִגִּיזוּ לְכִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

פרשת המן

סגולת פרשת המן שכל מישיאמר פרשת המן בכל יום ככתוב בספרים ולא יחסר לו פרנסה, ויאמר קודם יהיה רצון ויכול לומר פרשת המן אמילו בשבת, רק התפלול על הפרנסה לא יאמר בשבת

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתוּמִין פִּרְנָסָה לְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וּפִרְנָסְתִּי וּפִרְנָסַת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי בְּכֹלֶם, בְּנַחַת וְלֹא
בְּצַעַר, בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבוּזִי, בְּהַתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר,
כְּדֵי שְׁנוּכַל לְעִבּוּד עֲבוּדְתֶךָ וְלְלַמּוּד תּוֹרָתֶךָ כְּמוֹ
שְׁנַנְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָּה:

שמות טו

וַיֹּאמֶר יי אֵל מִשָּׁה הַנְּגִי מִמַּטִּיר לְכֶם
לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם
וַלְקָטוּ דָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנִסְנוּ הַיֶּלֶד
בְּתוֹרַתִּי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי
וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיָאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל
אֲשֶׁר יִלְקָטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה וְאַהֲרֹן

לְגִדְלָה כָּל אֶחָד מִכֵּנִי וְכָל אַחַת מִכְּנֹתַי
לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

וְתוּמִין לְכֹל אֶחָד מִכֵּנִי אֶת בֵּית זְוֹנָה
וּלְכֹל אַחַת מִכְּנֹתַי אֶת בֵּן
זְוֹנָה, וְלֹא יִדְחוּ לְפָנַי אַחֲרִים חֵם וְשָׁלוֹם,
וּכְרַךְ מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ לְתֵן לָהֶם מַחֵר וּמִתָּן
בְּעֵין יָפֵה, וְנוּכַל לְקַיֵּם מַה שְּׁאָנוּ
מִבְּטִיחִים לְתֵן לָהֶם בְּלִי גֵדֵר, וּלְחַשְׂיָאִם
עִם זְוֹנָם בַּיּוֹם הַנִּעְוָרִים בְּנַחַת וּבְרוּחַ
וּבְשִׁמְחָה, וּמֵהֶם יֵצְאוּ פְרוֹת טוֹבִים וּבָנִים
צַדִּיקִים זוֹכִים וּמוֹזִבִּים לְכֹל יִשְׂרָאֵל:

וְלֹא יִתְחַלֵּל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל יְדֵינוּ, וְלֹא
עַל יְדֵי זְרַעְנוּ חֵם וְשָׁלוֹם. וּמִלֵּא כָּל
מִשְׁאֵלוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה בְּבְרִיאוֹת בְּהִצְלָחָה
וְכָל טוֹב וְיִתְגַּדֵּל כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּכְבוֹד
תּוֹרַתְךָ עַל יְדֵינוּ, וְעַל יְדֵי זְרַעְנוּ זְרַע
זְרַעְנוּ, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרִי
פִּי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

קריאת שמע שעל המטה

(א) מי שאינו מדקדק לקרות ק"ש בבהכ"ל בומטה, צריך לקרות על מטתו שתי פרשיות, שמע והיה אם שמוע, אבל פרשת ויאמר שהוא משום הוכרת יצ"מ אינו צריך לחזור ולקרות על מטתו כיון שכבר הוכיר בבהכ"ל, אבל מי שקורא ק"ש בומטה, אינו צריך לקרות על מטתו רק פרשה ראשונה לבד. ור"יו כתב ע"פ המדרש לומר כל שלש הפרשיות על מטתו, משום שהוא רמ"ח תיבות, לשמור רמ"ח איבריו (מ"א): (ב) ברכת המפיל יאמר אחר ק"ש ואין אוכלים ולא שותים ולא מדברים אחר ברכת המפיל, אלא ישן מיד. ואם לא יוכל לישון מיד, קורא וחוזר וקורא עד שתחטטנו שעה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַרְבֵּי מוֹחֵל לְךָ מִי שֶׁהַכְּעִים וְהַקְּנִיט אוֹתִי אוֹ שֶׁחָטָא
בְּגִידֵי בֵּין גְּבוּפֵי בֵּין בְּמִטּוֹנֵי בֵּין בְּבִבּוּדֵי בֵּין בְּכֶל אֲשֶׁר לִי בֵּין
בְּאוֹנֵם בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִוִּיד בֵּין בְּרַבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֵׂה בֵּין
בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר לְךָ כֵּן אָרַם וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אָרַם בְּסִבְתִּי:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֲחַטָּא עוֹד וְלֹא אֲחַזּוֹר
בָּרַם, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְהִכְעִיֶּךָ וְלֹא אֲעֲשֶׂה רָרַע בְּעֵינֶיךָ, וְכִמָּה שֶׁחָטָאתִי
לְפָנֶיךָ מִחוּךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם, אֲכַל לֹא עַל דְּבֵי יִסּוּרִים וְחֻלִּים רָעִים: וְהִיוּ
לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הַעוֹלָם, הַמְפִּיל חֲבָלֵי שָׁנָה
עַל עֵינֵי וְתַנְנוּמָה עַל עַפְעָפֵי, וְמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת
עֵינַי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּשַׁכְּבֵנִי
לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְתַן חֶלְקִי
בְּתוֹרַתְךָ, וְתַרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר מַצְוָה, וְאֵל תַּרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר
עֲבָרָה, וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיַדִּי חָטָא וְלֹא לְיַדִּי נִסְיוֹן וְלֹא לְיַדִּי
בְּיוֹן, וְיִשְׁלוֹט בִּי יֵצֵר טוֹב וְאֵל יִשְׁלוֹט בִּי יֵצֵר הָרַע,
וְתַצִּילֵנִי מִשָּׁטָן וּמִפְּגַע רָע וּמִחֻלִּים רָעִים. וְאֵל יְבַהֲלֵנִי

עם אבותינו, גם במדבר המטרת להם להם מן השמים, ומצור החלמיש הוצאת להם מים, וגם נתת להם כל צרכיהם, שמלותם לא בלתה מעליהם, בן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו, וצרכי עמך בית ישראל המרוזים, במלוי וברוח, בלי טורח ועמל גדול, מתחת ידך הנקיה, ולא מתחת ידי בשר ודם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי.
שֶׁתְּכִין לִי וְלְאֲנָשֵׁי בֵּיתִי, כָּל מַחְסוֹרֵנוּ,
וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ, לְכֹל יוֹם מִחַיֵּינוּ, דִּי
מַחְסוֹרֵינוּ, וְלְכֹל שְׁעָה וְשְׁעָה מִשְׁעוֹתֵינוּ, דִּי
סוֹפְקֵנוּ, וְלְכֹל עֶצֶם מַעֲצָמֵנוּ דִּי מַחֲתִנְנוּ, בְּיָדְךָ
הַטּוֹבָה וְהַרְחֹבָה, וְלֹא כְּמַעוֹט מַפְעֵלֵינוּ וְקוֹצֵר
חֲסָדֵנוּ, וּמוֹעִיר גְּמוּלוֹתֵינוּ, וְיִהְיוּ מְזוֹנֹתֵי, וּמְזוֹנֹת
אֲנָשֵׁי בֵּיתִי, וְזָרַע וְזָרַע וְזָרַע, מְסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וְדָם:

קריאת שמע

תפלות ובקשות

סדר תפלת הדרך

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁתוֹלִיכֵנו לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַנְיַעֵנוּ
 לְמַחֲזוֹת הַפְּצָנוּ לְחַיִּים לְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם, (אם רעתו
 לחזור מיד אומר וְתַחְזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּפַר כָּל
 אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בְּדַרְךְךָ, וּמִכָּל
 מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת הַמַּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לְעוֹלָם
 וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ,
 וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל
 רֵאִיוֵנוּ, וְתַגְמְלֵנוּ חֲסִדִים טוֹבִים וְתִשְׁמַע קוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ, כִּי אֵל שֹׁמֵעַ תַּפִּלָּה וְתַחֲנוּן אַתָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

ואומר ג'פ **ויעקב** הֲלֵךְ לְדַרְכּוֹ וּפְגַעֵנוּ בּוֹ מִלְאֲכֵי
 אֱלֹהִים: ויאמר יעקב באשר ראם
 מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

יפֹל מִצַּדֶּךָ אֶלֶף וּרְבֻבָה מִיְמִינֶךָ, אֲלֵיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק
 בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹם, וְשָׁלַמְתָּ רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יי מַחְסִי:

ועמוד ואמר וידוי, ואין לאומרו בליל שבת ובשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון, וכן אין
 לאמרו במוצאי שבת עד חצות הלילה, וכן במוצאי ראש חודש, וכיוצא ב:

אָנָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תַּפִּלָּתֵנוּ וְאֵל
 תַּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵנוּ, שְׂאִין אָנּוּ עַיִן פָּנִים וְקָשִׁי עֲרַף לֹאמֵר
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אָנְחָנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל
 חָטָאנוּ, עֲוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, אָנְחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בְּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבְרַנוּ רַפי וְלִשׁוֹן הָרַע, הַעֲוִינוּ,
 וְהִרְשַׁעְנוּ, וְדַנוּ, חָמְסָנוּ, טַפְלָנוּ שִׁקְרָה וּמְרֻמָּה, נַעֲצָנוּ
 עֲצוֹת רָעוֹת, כּוֹבְנוּ, כַּעֲסָנוּ, לָצָנוּ, מְרַדְנוּ, מְרִינוּ דְבָרֶיךָ, נֹאצָנוּ,
 נֹאפְנוּ, סָרְדְנוּ, עֲוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרְרְנוּ, צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵם, קָשִׁינוּ עֲרַף,
 רִשְׁעָנוּ, שִׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲוִינוּ, וְתַעֲתַעְנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּהָ לָנוּ, וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
 עֲלֵינוּ, כִּי אֵמֶת עֲשִׂיתָ, וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אח"כ אומר "אנא בכח" כולו בכל לילה, ואחר שגמר אותו, יחזור לומר הפסוק שכנגד
 אותו לילה שלש פעמים:

- פ"א א) אָנָּה בָּבַח גְּרַעַת יְמִינֶךָ תַּחֲזִיר צְרוּרָה: אב"ע יח"ז
- פ"ב ב) כָּבֵל רִנַּת עִמְךָ שִׁנְבְנוּ טַהֲרָנוּ טוֹרָא: קרע שפ"ז
- פ"ג ג) נָא גְבוּר הוֹרֵשׁ יַחֲזִיקֶךָ כִּבְבַת שְׁמַרְם: ע"ד י"ש
- פ"ד ד) כָּרַבִּים טַהֲרִים רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמָלִים: בס"ד צ"ג
- פ"ה ה) חֲסִין קְרוֹשׁ בְּרוּב טוֹבָךָ נִהַר עֲרַתְךָ: חק"ב מ"ג
- פ"ו ו) יַחֲזִיר נֹאֵה לְעִמְךָ פָּנָה וּכְבִי קַרְשָׁתְךָ: י"ד מ"ב
- פ"ז ז) שׁוֹעֲתָנוּ כָּבֵל וְשִׁמְעַ עֲצָקָתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: שק"ז צ"ח

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיוֹן, כִּי עַתָּה לְתַנְנָה כִּי בָא מוֹעֵד: בְּיָדְךָ
 אֲפָקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֵמֶת:

בַּטּוֹב אֲלִין וְאֶקִּיץ בְּרַחֲמִים:

נסח עדות המזרח
ברכת המזון

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על
הגפן ועל פרי הגפן | על פירות מן המינים | על מונות
המזון ועל פרי העץ | ועל המזון ועל הפלפלה
ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה
ורחבה, שרצית ותחלת לאבותינו, לאכל
מפריה ולשבוע מטובה. רחם (נא) יי אלהינו על
ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן
כבודך, ועל מזבחתך ועל היכלך. ובנה ירושלים
עיר הקדש במהרה בנימינו, והעלנו לתובה,
ושמחנו בכנינה, ונאכל מפריה, ונשבוע מטובה,
ונברךך עליה בקדשה ובטהרה.

בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה. ביום וקברנו למטה ביום ראש
החודש הזה. ביום וקברנו למטה ביום הזקרון הזה. ביום ושמחנו ביום חג
פסח הזה.

כי אתה יי טוב ומטיב לכל, ונודה לך על הארץ

על היין	על הפירות	על מונות
ועל פרי הגפן.	ועל הפירות.	ועל המזון. ברוך
ברוך אתה יי	ברוך אתה יי על	אתה יי על הארץ
על הארץ ועל	הארץ ועל	ועל המזון ועל
פרי הגפן*:	הפירות*:	הפלפלה:

* על פירות יין שגדלו בארץ ישראל ואמרים "ועל פרותיה".

סדר ברכת המזון אין בני אדם מתארים לעצמם כמה חשוב לאמנם מילה במילה
מתוך הכתב והוא סגולה לפרנסה כמבוא בספרים הק.

למנוחה בגנת מזמור שיר: אלהים יצנו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה:
לדעת בארץ רחבה. בכל גוים ישועתך: יודוק עמים אלהים.
יודוק עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור. ולאמים
בארץ תנחם סלה: יודוק עמים אלהים. יודוק עמים כלם: ארץ נתנה
ויבולה. וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים. ויראו אותנו כל אפסי ארץ:

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל נשמע
את האלהים ורא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:
תהלת יי ודבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללויה: וברך אלי זה השלחן אשר לפני יי:

המזון: בראשיתכם עמים: שמנים.
ויש טעמים זמיר: בראשית מלכא עלאה קדישא ובראשיתכם. ועמים: שמנים)
המזון: נברך (בשעה יותר אלהינו) שאכלנו משלו.
המסובין עמים: ברוך (בשעה יותר אלהינו) שאכלנו משלו ובמבוא הגדול תמיד חיינו:
הדור המסובין: ברוך (בשעה יותר אלהינו) שאכלנו משלו ובמבוא הגדול תמיד חיינו:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, האר הון
אותנו ואת העולם כלו בטובו ברוך
בחסד ברנח וברחמים רבים. נתן לחם לכל בשר.
כי לעולם חסדו: ובמבוא הגדול תמיד לא חסר
לנו ולא יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא